

ville anvende dem til at konvertere Amtslaan, andre til at konvertere andre Ting, og andre igen vilde laane til Kommunerne til Jærnbaner. Jeg tror, det var heldigst, hvis vi virkelig skulle laane ud over det, vi behøve i Øjeblikket i den Forventning, at vi eventuelt let ville blive enige om, hvorledes vi skulle anvende dem, saa at gøre, saaledes som det ogsaa blev foreslaaet i „Sparekassen“: lad hele Beløbet gaa i Bombebøssten.

Finansministeren (Düttichau): Jeg vil over for den ærede Tale bemærke, at jeg paaistaar, at der ikke mig bekendt er afsluttet saa billigt et Laan som det nu i Forslag bragte. Det sidste tykke 3 pCt.s Rigslaan og præfiske Statslaan blev udstedt til 84 pCt., det svenske 3 pCt.s Statslaan i Maj dette Aar til 88, men da det har tvungen Amortisation, opstaar derved et Kapitaltab, som repræsenterer over 1 pCt. Nu har det ærede Medlem saa meget at indvende imod, at jeg ikke har foreslaaet en Statskonvertering, men hvorledes skulde Staten kunne iværksætte en Konvertering, før Opfigelsesfristen for de paaagældende Obligationer, den 11te Marts 1897 er forhaanden? Det er jo netop Fordelen, saaledes som jeg ser paa dette Forslag, at det optager et Forsøg paa at konvertere vor Gæld, der endnu ikke er forfalden. Jeg kan da ikke have megen Medlidenshed med det ærede Medlem, der ikke kan forstaa, hvad godt der er ved det, eller hvorledes det kan gaa til. Det er netop Sagen, at det er et Forsøg paa en Omfætning, som ikke er forsøgt før i saa stort et Omfang. Et er jeg imidlertid enig med det ærede Medlem om, og det er det, at Forsøget maa lykkes.

N. S. Larsen: Efter de sidst faldne Udtalelser af det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds (S. C. Christensen), kunde det synes, at vi havde Udsigt til at faa den interessante Kombination at se, at det ærede Medlem i Forening med det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Scharling) strøg de 5 Millioner af Forslaget og derved berøvede Kommunerne den eneste Mulighed, der for Tiden er for dem til at opnaa billige Laan. Men jeg vil dog se det, for jeg tror det, at noget aadant bliver til Virkelighed. — Den højtæredede Finansminister vil ikke have dette Forslag opholdt af de nærmere Forhandlinger i de 5 Millioners Anvendelse, men efter en højtæredede Ministers Udtalelser kan der ikke være Plads for nogen Tvivl om, at de

5 Millioner jo ville finde en for Produktionen nyttig Anvendelse i fuld Overensstemmelse med dette Tings Ønsker.

S. C. Christensen: Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning?

Formanden (Høgskbro): For en kort Bemærkning har Folketingsmanden for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds (S. C. Christensen) Ordet.

S. C. Christensen: Der er ikke Tale om en Kombination, hvorved man berører Kommunerne noget, albeles ikke. Det ærede Medlem maa enten ikke have kunnet forstaa, hvad der blev sagt — jeg havde dog troet, at det ærede Medlem havde kunnet det — eller ogsaa er det ærede Medlem i sin Dver for at bekæmpe det Standpunkt, jeg staar paa, kommet lidt længere ud, end han efter sit Hjertes Sindelag — det er min Tro om det ærede Medlem — kunde ønske. Her er ikke Tale om nogen Kombination; thi jeg staar paa det Standpunkt, at skulle vi laane Penge, skulle vi ogsaa vide, hvad de skulle bruges til, og vi skulle helst have dem brugt til saa nyttige Formaal som muligt, hvilke de nyttige Formaal var, har jo været paa Tale her. Man har villet lette Kommunerne Byrder, og det er et Formaal, jeg kan være med til. Det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Scharling) stod derimod paa det modsatte Standpunkt, idet han sagde, at han ikke vilde være med til at laane til Kommunerne, hvad enten det nu er Amtskommunernes Gæld, der er Tale om: at konvertere, eller om Jærnbanelaan eller lignende. Der kan altsaa her ikke være nogen Tale om en Kombination, da vi staa paa saa modsatte Standpunkter. Hvad det ærede Medlem for Maribo Amts 5te Valgkreds vil, er at give Slip paa det stærke Standpunkt, som Folketinget kan staa paa, naar det staar med en saadan Lov i Haanden og siger: Vi ville gaa med til at give disse Penge, naar vi blot kunne faa dem anvendte til noget nyttigt og fornøstigt. Det er dette Standpunkt, han vil gaa bort fra for at komme helt ud i det blaa, lægge Pengene i Statskassen og siden tale med Finansministeren om, hvorvidt vi kunne faa noget eller ikke faa noget. Det Svar, som den højtæredede Finansminister gav, var nok velvilligt i Formen; men i Realiteten aabnede det ikke nogen flittig Udsigt til, at Pengene vilde blive anvendte paa en for de borgerlige Erhverv her i Landet nyttig Maade.